

приміщень, форму і розміри в залежності від їх призначення. Приміщення поділяють на кілька груп: основні, підсобні та комунікаційні зв'язку приміщень. Порядок розміщення приміщень встановлюють з урахуванням послідовності функціональних процесів, що протікають в будівлі і обслуговуючого персоналу.

Композиційно архітектура центру може розвиватися в двох напрямках: 1) як розвинена багатооб'ємна композиція, що забезпечує автономність існування різнофункціональних елементів комплексу; 2) як єдиний обсяг з вираженим вертикальним зонуванням, в якому розміщуються всі приміщення. Для архітектури дозвілєвого центру характерно звернення до «чистим» геометричним архітектурним формам (сфері, паралелепіпеду, піраміді або їх поєднанню), гнучке використання простору. Планувальна структура зазвичай відображає зовнішню композицію будівлі. Художній образ повинен володіти високою виразністю і нести символічне навантаження.

Висновки

Планування культурних центрів буде мати свої потреби та прийоми, в залежності від місцевості, та навколишнього середовища. Проте усі вони мають високу архітектурну виразність, поєднують у собі велику кількість функцій та можливостей, та найважливе: не дивлячись на загальну ідею, і здається простір, проте, мають чіткі блоки, які виконують свою роботу, мають ядро, та допоміжні, вторичні зв'язки, які утворюються навколо, а також завжди мають зрозумілу систему комунікації різних приміщень та груп у будівлі.

АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНІ ПРИЙОМИ ФОРМУВАННЯ МОЛОДІЖНИХ ІНОВАЦІЙНИХ ЦЕНТРІВ

Нич М.Я.

*Науковий керівник – Дудка О.М., канд., архіт., доцент,
Сильвестрова Н.П., ст. викладач*

Актуальність дослідження. На сучасному етапі розвитку суспільства виникає необхідність у створенні сучасного інноваційного простору у містах, який би об'єднував молодь та створював умови для її роботи, творчої діяльності та відпочинку. Одною з проблем міст України є невідповідність формування освітніх та дозвільних закладів сучасним світовим тенденціям, а саме:

- поліфункціональності;
- можливості трансформації та інтеграції просторів;
- енергоефективності;
- максимальному об'єднанню архітектури та природи.

Тож необхідне впровадження нового виду багатофункціонального середовища, а саме - молодіжного інноваційного центру – різновиду поліфункціонального простору, діяльність якого направлена на молодь, а саме на її роботу, навчання, розвиток, проведення дозвілля.

Оскільки даний тип поліфункціонального простору не має широкого застосування у вітчизняній практиці, необхідне виявлення історичних передумов виникнення архітектури молодіжних інноваційних центрів, а також проведення **аналізу** практичного та теоретичного досвіду створення МІЦ на прикладі зарубіжних країн. Також методом **моделювання** необхідно запропонувати нові прийоми формування молодіжного інноваційного простору міст. **Ціллю** наукового дослідження є виявлення архітектурно-планувальних прийомів формування молодіжних інноваційних центрів.

Інноваційний центр являє собою новий тип сучасної містобудівної інфраструктури, який гармонійно об'єднує в собі інтегральний простір (рекреаційні зони, простори для спілкування); видовищну зону (спеціалізовані або універсальні зали); зону виставкового простору (постійні та тимчасові експозиції); інформаційно-ділову зону (коворкінги, медіатеки, лабораторії); творчу зону (простори для технічної, музичної та художньої творчості).

Висновки. Сучасне архітектурне середовище повинно бути поліфункціональним, екологічним, комунікативним та максимально пов'язаним з природою. Молодіжний інноваційний центр представляє собою об'єднуюче ядро у структурі вищих навчальних закладів міст, такий центр - приклад простору, що спонукає до творчого мислення, підвищення ефективності діяльності молоді, формуванню інноваційних ідей та проєктів.

АРХІТЕКТУРНЕ ФОРМУВАННЯ СУЧАСНИХ КОНЦЕРТ-ХОЛЛІВ

Павлюхіна Т.О.

Науковий керівник – Шкляр С.П., канд. архіт., доцент

З розвитком технологій у ХХІ сторіччі кількість потреб, що має забезпечувати одна громадська будівля, значно збільшилася у порівнянні з минулими часами. Перші концерт-холи з'явилися ще на початку 1800-х років, до цього культурні події були більше розвагою для буржуазії, аніж масовими заходами. Збільшення аудиторії передбачало збільшення площі концертних-залів а згодом і відокремлення їх у окремі будівлі.